

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 15. februar 2011 truffet vedtak i

Sak nr: 98/10 (arkivnr: 201000698-11)

Saken gjelder: Klage fra A på dommerfullmektig B ved X tingrett.

Utvalgsmedlemmer: Unni Sandbukt (leder)
Randi Grøndalen
Bjørn Halvor Wikasteen
Halvor Kjølstad
Björg Tørresdal

Bjørn Halvor Wikasteen møtte som varamedlem for Jeppe Normann, som hadde forfall.

Offentlighet: Vedtaket er offentlig, jf. offentleglova § 3.

Vedtak: Det er ikke grunnlag for disiplinærtiltak mot dommerfullmektig B. Klagen fremstår som åpenbart ubegrunnet.

Innledning:

Ved brev av 27. september 2010 har A inngitt klage på dommerfullmektig B ved X tingrett. Klagen gjelder dommeratferd og sen saksbehandling. Klager er ved brev av 4. november 2010 varslet om mulig avvisning på grunn av manglende klageadgang. Klagen er forelagt dommerfullmektig B, som ved brev av 18. november 2010 har avgitt uttalelse. Klagen er supplert, og varselet om avvisning er kommentert av klager ved brev av 10. oktober 2010 og 19. januar 2011. Sorenskriver C ved X tingrett er orientert om klagen.

Saken legges frem for Tilsynsutvalget for dommere til felles vurdering med sakene 95/10 og 96/10. I sak 95/10 er As ektefelle D klager.

Saksfremstilling:

Klagen gjelder dommerfullmektig B's opptreden i forbindelse med hennes behandling av sak 10-....., som gjaldt klage over utlegg ved trekk i lønn. Klagen inkom X tingrett 4. februar 2010. Ettersom klager gjorde gjeldende at samtlige av dommerne i X tingrett var inhabile, ble habilitetsspørsmålet forelagt og avgjort i lagmannsretten 29. april 2010. Innklagedes avgjørelse i klagesaken ble truffet etter at habilitetsspørsmålet var avgjort, den 1. juli 2010.

Klager – A – har i hovedsak anført at dommerfullmektig B har gjort seg skyldig i grove brudd på kravet om uavhengighet og upartiskhet, jf. domstoloven § 55 tredje ledd, samt kravet til faglige kvalifikasjoner og personlige egenskaper, jf. domstoloven § 55 annet ledd. Det er videre anført at dommeren har opptrådt i strid med flere prinsipper i etiske regler for dommere.

Klager hevder at saken er blitt trenert. Det anføres samtidig at B avgjorde saken til tross for at spørsmålet om habilitet var under behandling for Høyesterett, noe innklagede ikke hadde anledning til.

Klager har videre anført at etterbehandlingen i denne saken er svært kritikkverdig. Det anføres at klager ved personlig oppmøte ikke fikk kopi av sakens dokumenter på forespørsel, og at lovede dokumenter heller ikke senere er blitt tilsendt. Anken måtte dermed inngis uten at klager var i besittelse av sentrale dokumenter i saken.

Innklagede – dommerfullmektig B – har vist til at klagen i den utstrekning den gjelder forhold som er gjenstand for anke, ikke er kommentert.

Dommerfullmektig B er ikke enig i påstandene om at hun bevisst har trenert saken og i den anledning brutt etiske retningslinjer. Det vises blant annet til tingrettens brev av 23. mars 2010 der en misforståelse rundt innbetaling av rettsgebyret oppklares og formidles til A. Det fremgår også av brevet at saken er stilt i bero inntil lagmannsretten har vurdert habilitetsspørsmålet. Slik avgjørelse forelå 29. april 2009. Klagen med tilhørende dokumenter ble forkynt for klagers motpart ved advokat E 12. mai 2010 og tilsvaret inkom 3. juni 2010. Innklagede var av den oppfatning av saken på dette stadiet var tilstrekkelig opplyst slik at avgjørelse kunne fattes 1. juli 2010.

Når det gjelder anførselene om at innklagede ikke har opptrådt upartisk eller uavhengig, tilbakevises dette. Innklagede hadde ingen forutgående kjennskap til klagende part, sakskomplekset eller andre involverte parter før saken ble behandlet i tingretten.

Når det gjelder sakens etterbehandling, vises det til at A ved oppmøte i tingretten 6. juli 2010 kl 1450, hadde en samtale med dommer F. Klager fikk da tilgang til alle sakens dokumenter. Hun fikk også tilbud om å ta kopier innenfor rettens åpningstid, noe hun ikke har benyttet seg av.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf. domstoloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf. domstoloven § 236 første ledd.

Lovens hovedregel er at Tilsynsutvalget må ta sine avgjørelser i møter, jf. domstoloven § 238 fjerde ledd første punktum. Klager kan imidlertid avgjøres uten utvalgsbehandling dersom det ikke foreligger klageadgang eller klagen er åpenbart ubegrunnet, jf. domstoloven § 238 sjette ledd. Avgjørelsesmyndigheten kan i slike saker delegeres til utvalgets leder eller et annet utvalgsmedlem. Denne ordningen skal sikre at Tilsynsutvalget ikke må bruke ressurser på unødig realitetsbehandling av klager.

D og A har fra 2006 og frem til dags dato fremmet et stort antall klager for Tilsynsutvalget. Etter å ha realitetsbehandlet 13 klager har utvalget kommet til at As klage skal avgjøres som åpenbart ubegrunnet, jf. domstoloven § 238 sjette ledd. Videre har utvalget bestemt at alle innkomne og fremtidige klager fra A som regel ikke skal behandles i utvalgsmøte, selv om det anføres forhold som vanligvis medfører møtebehandling. Det samme vil gjelde klager fra hennes ektefelle D, da utvalget ikke ser noen grunn til å skille mellom ektefellene når de fremsetter klager for Tilsynsutvalget. Utvalget gir nedenfor en nærmere begrunnelse for denne avgjørelsen.

Klagene fra A's har sitt utspring i en arbeidsrettssak, som ble behandlet ved X tingrett i 2005/2005, samt flere etterfølgende rettssaker der A's har vært parter. Den 23. april 2009 reiste D privat straffesak mot X tingrett, samt dommer G og sorenskriver C, med påstand om at de hadde begått grov uforstand i tjenesten. Under saksforberedelsen fremsatte A også krav om straff mot tingrettsdommerne H og J ved Y tingrett. I tilsvaret anførte Domstoladministrasjonen at A mangler prosessdyktighet og nedla påstand om avvising. Y tingrett avsa den 29. juni 2010 kjennelse der saken på dette grunnlaget ble avvist. Kjennelsen ble anket inn for Z lagmannsrett, og lagmannsretten forkastet anken den 15. desember 2010. A har anket saken videre inn for Høyesterett, og det er pr dato ikke truffet endelig avgjørelse i saken.

I kjennelsen av 15. desember 2010, har lagmannsretten bl.a. bemerket følgende:

”Staten har i tilsvaret til ankeerklæringen fremlagt en oppdatert oversikt over saker som har versert eller verserer i rettsapparatet de siste 5 årene (2005-2010) der enten A, ektefelle eller begge er parter. Antallet er 23, og ytterligere 3 saker som ikke er i oversikten, kommer i tillegg. 13 av dem er private straffesaker. Det er så langt truffet 20 avgjørelser av Høyesteretts ankeutvalg i perioden. I Strasak er det listet opp mellom 40 og 50 anmeldte saker der enten A

eller ektefellen står som anmelder. Endelig foreligger en oversikt som viser i alt 21 klager til Tilsynsutvalget for dommere, der klager er en av ektefellene A.

I likhet med tingretten finner lagmannsretten for så vidt gjelder problemstillingen i saken her, ikke grunn til å skille mellom hva ektefellene foretar seg.

Det tilføyes som en oppsummering at etter lagmannsrettens syn er A's aktuelle atferdsmønster ikke bare preget av et påfallende stort antall anlagte private straffesaker, anker og klager til Tilsynsutvalget for dommere. Atferdsmønsteret preges også av totalt fravær av tillit til rettsvesenets aktører straks en liten eller stor beslutning går ham i mot, eller av ham oppfattes å gå ham eller ektefellen i mot. Utslag av dette atferdsmønsteret er ikke bare et utall saksanlegg og prosessuelle vidløftigheter. Atferdsmønsteret frembyr i så måte en til tider meningsløs bruk av rettsmidler og av rettens kontradiksjon. Den alt overveidende delen av hans og ektefellens rettslige skritt preges dessuten av en ensformig gjentakelse av påstandsgrunnlag og anførsler som man sjelden ser i rettslivet ellers. Et eksempel på det siste er A's forståelse og bruk av inhabilitetsreglene.”

Tilsynsutvalget slutter seg til lagmannsrettens vurdering når det gjelder A's repeterende atferdsmønster og vidløftige bruk av rettsmidler og klagemuligheter.

A's har pr dags dato fremsatt 38 klager for Tilsynsutvalget, hvorav 21 er avgjort. A's har så langt ikke fått medhold i noen av klagen. Klagefrekvensen har ikke avtatt. I 2011 har det så langt kommet 9 klager fra D eller A, og Tilsynsutvalget har nå 19 saker under behandling.

Antallet klager og klagenes omfang, medfører betydelig ressursbruk også for Tilsynsutvalget. Både sekretariatet og utvalgets medlemmer bruker mye tid på å lese et stort antall dokumenter som inngis i hver enkelt sak. For øvrig medgår det betydelige ressurser til utsendelse av saksdokumenter, innhenting av uttalelser og behandling i utvalgsmøter.

Det er heller ikke grunnlag for å gi A medhold i denne klagen, da anførselene og klagegrunnlaget er av en slik art at det ikke kan føre frem. Denne klagen i all hovedsak av samme karakter som alle tidligere klager som enten har blitt avvist eller ikke blitt tatt til følge. Klagen fremstår etter dette som åpenbart ubegrunnet.

Tilsynsutvalget har ingen hjemmel for å frata A's klageretten, men kan med hjemmel i domstoloven § 238 sjette ledd forenkle behandlingen ved å avgjøre denne og tilsvarende klager som åpenbart ubegrunnede. Fremtidige klager av samme karakter og innhold vil derfor bli vurdert avgjort som åpenbart ubegrunnede etter samme bestemmelse.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

Det er ikke grunnlag for disiplinærtiltak mot dommerfullmektig B. Klagen fremstår som åpenbart ubegrunnet.